

man skal bruge bloktilskuddet til. Så jeg har været godt inde omkring regeringsgrundlaget.

Jeg synes, at staten i sig selv nu piller ved den model, vi har, og så nytter det ikke noget, at vi tier stille herinde og tror, at vi kan klare det i dølgsmål. For så er det jo, at folkekirken uvenner får mere frit spil til at lægge folkekirken for had. Jeg synes, det er meget trist, at meget få mennesker kan rydde alle landets forsider med spørgsmål om, hvornår man må bede fadervor, og hvornår man ikke må bede fadervor. Vi får nogle forkerte debatter om religionens plads i det offentlige rum og i det samfund, vi lever i. Jeg tror, der er rigtig mange, der kan blive meget kløgere på, hvem der betaler for folkekirken, når man får en bred debat.

Vi er ikke alene om at se det behov. Forleden var der en af de meget religionskyndige, som er rigtig populær i alle partier – jeg skal nok lade være med at komme med navnet her, for hun ved ikke, jeg citerer hende – som havde læst B 144 på nettet, og hun skriver så til mig:

Jeg synes, det ville være vældig relevant og en morsom udfordring, om der kunne iværksættes en mere analytisk proces, hvor man tog fat på de grundlæggende udfordringer, folkekirken står over for. Jeg mener også, at der er grundlag for, at man kan omsætte meget af den forskning, der har fundet sted i forskellige miljøer i de senere år, i en sådan proces. Til sidst i forslaget skriver I, at grundlovens bestemmelser om folkekirken sætter status og andre trossamfundets stilling i det danske samfund ikke er en hindring. Jeg vil snarere sige tværtimod. Det er netop på baggrund af grundlovens bestemmelser, at en sådan grundig analyse kunne foretages.

Så vi står altså hverken alene her i den lille sal, Folketingssalen, eller ude i det store samfund eller på universiteterne. Der er faktisk mange, der synes, at det kunne være befriende at få en fordomsfri debat om, hvorfor der er nogle, der lægger folkekirken for had, hvorfor der er nogle, der misforstår den ordening, som ministeren jo heller ikke selv kan forklare, når hun bliver spurgt i Sydslesvig. Et eller andet sted kan vi jo bruge et andet citat og sige, at vi godt kunne gøre det lidt bedre, hvis vi netop gik sammen, hvis vi lod være med at lave lovgivning herinde på en pø, men gav hinanden fred til en længere debat og så fik en problemliste over, hvad der er godt, og hvad vi er nødt til at forandre, når regeringen nu så grundlæggende vil gå fra løntilskud til bloktilskud.

Kl. 17:52

Formanden:

Tak til fru Karen Klint. Der er ingen ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Kl. 17:52

(Ordfører)

Jesper Langballe (DF):

Hvem er mon bedst til at tilrettelægge opgavefordelingen i folkekirkenes sogne? Svar: Det er sognene selv.

Selvfølgelig er og skal der være nogle overordnede regler for kompetenceforholdene, især mellem præster og menighedsråd, men det karakteristiske ved kirkesognenes daglige drift er, at der under disse overordnede regler opstår lokale traditioner for, hvem der ordner hvad. Og hvis man i de sidste mange år havde spurgt et bredt udsnit af menighedsrådsmedlemmer over det ganske land, om der var noget, de var utilfredse med, så ville det altovervejende svar lyde: Ja, det er lidt surt, at vi er overdænget med love og regler for ting, som vi godt kunne finde ud af selv – at vi bliver behandlet som pattebørn. Opstår der kompetencekonflikter, har vi jo biskopper og provster, der ad hoc kan gribe mæglende ind og løse dem.

Det beslutningsforslag, vi behandler her, synes mig at være udsprunget af en tyrkeretro på, at man kan forebygge konflikter ud i alle lokale kroge med store undersøgelser og lovreguleringer. Men der er faktisk kun én måde at totalforebygge konflikter på, og det er at sætte alle mennesker i fængsel. Det er vores svar. Der er indført rigelig med regler, lad sognene få fred.

Forslagsstillerne siger bl.a., at de lave stemmeprocenter, senest ved menighedsrådsvalget i november 2008, har demonstreret, at mange danskere ikke føler større tilknytning til det demokratiske og organisatoriske liv i folkekirken. Forslagsstillerne tilskriver det, at folkekirken institutioner og arbejdsmåde ikke er fulgt med tiden.

Ja, den sang hører man efter hvert eneste menighedsrådsvalg. Men nej! Det skyldes, at befolkningens forhold til deres kirke ligger på et helt andet niveau. Det er dér, man er døbt, konfirmeret, måske gift, og dér, man skal begraves en gang. På det plan befinder folkekirken sig i borgernes hjerter.

Det er, ligesom når vandværkets bestyrelse har indbudt til generalforsamling, og der så ikke kommer andre end bestyrelsesmedlemmerne. Så sidder de måske og skumler over, at folk slet